

اسب صحرای شماره ۲

آیسان سعیدی

روزنامه نگار

جام جهانی ۲۰۲۲ در آسیا برگزار می‌شود و این برای قاره عقب مانده و متحجر یک امتیاز است. خاورمیانه برای نخستین بار در طول تاریخ میزبان جام جهان نما است و همین یک فرصت ایده‌آل برای این منطقه محسوب می‌شود تا خود را پرزنت کند. منطقه‌ای استراتژیک در دنیا که به دلیل موقعیت ژئوپلیتیکی و ذخایر عظیم نفت و همسایگی با اروپا و راه داشتن به آب‌های آزاد از اهمیتی دوجندان برخوردار است. این منطقه کلیدی اما هر اندازه در ثروت و لوکیشن، بی‌نظیر و بی‌همتاست، در حوزه‌های

دیگر از جمله ورزش پیشرفتی نداشته. یکی از سنتی‌ترین و متحجرت‌ترین اقلیم‌های دنیا که تقریباً هیچ دستاوردی در هیچ حوزه‌ای ندارد. نگین انگشتری این منطقه با اهمیت بی‌تردید ایران است که همیشه پیشرو بوده؛ از فرهنگ گرفته تا ورزش که همیشه با تک مضراب‌هایش و تک مدال‌هایش سری در میان سرها داشته.

برگزاری جام جهانی در این منطقه یک فرصت ایده‌آل برای خاورمیانه محسوب می‌شود تا کیفیت و کمیت خود را در حوزه مهمی به نام فوتبال اثبات کند. از همین رو تمامی کشورهای منطقه کوشیده‌اند برای جام جهانی تدارک ویژه‌ای ببینند. حضور مربیان خارجی نامدار و کارنامه‌دار روی نیمکت خاورمیانه‌ای‌ها از همین انگاره نشأت می‌گیرد. فیلیکس سانچس در قطر، کارلوس کی‌روش در ایران و هروره رنار در

عربستان در این جام مسئولیت سنگینی دارند و همه از آنها نتیجه می‌خواهند. ۳ مربی از ۳ خاستگاه متفاوت، سانچس از اسپانیا و مکتب لاماسیا، کی‌روش از پرتغال و سازنده نسل طلایی کشورش و رنار از فرانسه و فوتبال مفهومی. در میان این ۳ نفر اگرچه کارلوس کی‌روش از همه معتبرتر و نامدارتر است اما هروره رنار مربی موفق‌تری محسوب می‌شود. عمده شهرت کی‌روش حضور در بزرگترین تیم‌ها از ۴ قاره بوده بدون اینکه دستاورد چندانی چشمگیری داشته باشد. او معمار نسل نوین تیم ملی پرتغال بوده و در ساختار منجستر رویایی فرگوسن نقش کلیدی داشته و در تیم‌سازی و ساختارسازی استاد است اما موفقیت به معنای فتح جام و قهرمانی نداشته. در مقابل رنار درست نقطه مقابل کی‌روش قرار دارد. مربی که در فوتبال فرانسه

یک مربی متوسط با کارنامه‌ای متوسط بوده اما در شاخ آفریقا قله نشین است. یک ابرستاره روی نیمکت که چمدان افتخاراتش حسابی پر و پیمان است. مربی که در قاره سیاه سکه رایجی دارد و یک چهره ممتاز محسوب می‌شود. رنار حالا به آسیا آمده و در یکی از مهم‌ترین تیم‌های قاره و خاورمیانه روی نیمکت می‌نشیند. او از عربستان تیم متفاوتی ساخته که در گام نخست سعودی‌ها را بدون دغدغه به جام جهانی رسانده و حالا با عرب‌ها در قطر به دنبال رویاپردازی است. حتی اگر در گروه مرگ قرار گرفته باشد. رنار می‌خواهد با سعودی‌ها خاطره جام جهانی ۹۴ را تکرار کند. جامی که برای دنیا با سعید العویان و اسب صحرا در یادها مانده است. آیا رنار می‌تواند اسب صحرا ۲ برای سعودی‌ها باشد؟

آرژانتین، لهستان، مکزیک و عربستان

فرانسه، دانمارک، استرالیا و تونس

یک مدعی و سه تماشاچی

هومن جعفری

روزنامه نگار

در گروه چهارم جام جهانی قطر، فرانسه یا دیدیه دشان، دانمارک با کسپر هیولمند، استرالیا با گراهام آرنولد و تونس با جلال القادری، حضور دارند. چهار مربی که همه بین پنجاه تا پنجاه و نه سال سن دارند، یعنی در یک یا دو نسل نزدیک به هم رشد کرده‌اند. این چهار مربی آمده‌اند تا چهار فوتبال متفاوت را به سمت صعود به مرحله حذفی رقابت‌ها هدایت کنند. فرانسه از قدیم صاحب سبک بوده و هست. نمی‌شود نقش فرانسه را خاصه در تکمیل تئوری‌های فوتبال نادیده گرفت و از یاد برد که مربیان فرانسوی چه انقلابی را در فوتبال جهان راه انداختند یا هر جا رفتند چه اثرگذاری خیره‌کننده‌ای داشتند. دانمارک وجهه منطقه‌ای تری دارد. دنیش‌ها، همیشه یک تیم وایکنگی و جنگاور را روانه مسابقات مختلف کرده‌اند. شاید دانمارک کمتر پیش آمده که توانسته باشد روی سکوپی برود اما روحیه جنگندگی و همچنین غنای تکنیکی آنها انکارناپذیر است. استرالیا و تونس حکایت دیگری دارند. استرالیایی‌ها، همیشه در تله فوتبال قاره‌ای خود گیر افتادند و کمتر این فرصت را به دست آوردند که فوتبال ملی خود را به یک کالای صادراتی تبدیل کنند. آنها همیشه بازیکنان خوبی داشته‌اند اما از منظر فوتبال ملی و ساختن مربیان بزرگ، همیشه در مضیقه بوده‌اند. تونس هم هیچ وقت نتوانسته فراتر از قاره آفریقا باشد. آنها آمده‌اند تا با دفاع اتوبوسی از این گروه صعود کنند. تونس در کل ادوار جام جهانی تنها دو برد مقابل مکزیک (۱۹۷۸) و پاناما (۲۰۱۸) را تجربه کرده. آنها امیدوارند بتوانند مقابل استرالیا یک برد دیگر را به کارنامه خود اضافه کنند. این خلاصه گروه چهارم است. فرانسه یکی از بزرگترین مدعیان قهرمانی در این مسابقات است اما روی تیم‌های دیگر کسی به عنوان مدعی یا شگفتی‌ساز حسابی باز نکرده. دانمارک احتمالاً با سیر طبیعی خود از این گروه صعود می‌کند اما اینکه بتواند خودش را به چهار تیم آخر برساند، خیلی امکان‌پذیر نیست.

خوشتیپ فرانسوی و گروه مرگ

سام ستارزاده

روزنامه نگار

شاید اگر مسئولان فدراسیون فوتبال ایران زودتر دست به کار می‌شدند و با شروط هروره رنار مبنی بر امضای قرارداد بعد از جام ملت‌های آفریقا و پایان کارش در مراکش موافقت می‌کردند، حالا این فرانسوی خوشتیپ به جای عربستان روی نیمکت تیم ملی ما می‌نشست. هروره رنار بعد از کسب قهرمانی با دو تیم آفریقایی در جام ملت‌ها، سال ۲۰۱۹ در شرایطی روی نیمکت عربستان نشست که این تیم با نسلی از بازیکنان پا به سن گذاشته مواجه بود و گروهی جوان که تجربه بین‌المللی نداشتند. رنار اما ظرف یک سال انقلابی در تیم ملی عربستان به پا کرد و در نهایت این تیم را مقتدرانه به جام جهانی رساند. آن هم در گروهی که ژاپن و استرالیای پرقدرت و مدعی حضور داشتند. عربستان در جام جهانی ۲۰۲۲ در گروه مرگ قرار دارد. جایی که باید مقابل آرژانتین، لهستان و مکزیک بازی کند. در این گروه طبیعتاً نباید انتظار صعود از تیم ملی عربستان داشت. با این حال رنار که با مراکش سابقه مربیگری در جام جهانی را دارد، امیدوار به یک معجزه است تا راهی دور دوم شود. اتفاقی که مربی فرانسوی را به مربی موفق در تاریخ فوتبال عربستان تبدیل می‌کند.

هروره رنار (عربستان)

برای سعودی‌ها او یک انتخاب جامع و مانع است. مربی از مکتب فرانسه و فوتبال مفهومی که با یک روزمه پربرابر در شاخ آفریقا حالا به آسیا آمده تا چمدانش را پر بارتر کند. او از سعودی‌های ملال‌آور یک تیم متفاوت ساخته. تیمی که فوتبال را زیبا و چشم‌نواز بازی می‌کند و این همان مؤلفه‌ایست که رنار را بدل به یکی از متفاوت‌ترین مربیان تاریخ صحرای حجاز کرده. سعودی‌ها با این مربی فرانسوی برای جام جهانی ۲۰۲۲ رویاپردازی می‌کنند. مربی که در گروه مرگ و برابر آرژانتین مدعی چشم‌به‌جادوی او دوخته‌اند.

لیونل اسکالونی (آرژانتین)

لیونل اسکالونی هدایت آرژانتین را برای قهرمانی در جام جهانی ۲۰۲۲ به خدمت خواهد داشت. این مرد ۴۴ ساله به سرعت و به شکلی چشمگیر به اوج رسیده است. آرژانتین اولین تجربه اسکالونی به عنوان سرمربی است، مهم‌ترین دستاورد او پایان دادن به انتظار ۲۸ ساله کشورش برای کسب یک جام بزرگ در کوپا آمریکا سال گذشته بود. اسکالونی در دوران بازی مدافع راست بود و این پست او را به سراسر جهان برد. او در سال ۱۹۹۸ پس از حضور در نیولز اولد بویز و استودیانتس زادگاهش آرژانتین راترک کرد و به دیورتیوو لاکرونیا در اسپانیا پیوست. او به مدت هشت فصل و نیم در آنجا ماند و یک قهرمانی غافلگیرکننده با لاکرونیا در لالیگا به دست آورد.

تاتا مارتینو (مکزیک)

امیدهای مکزیک برای سر و صدا در جام جهانی ۲۰۲۲ در دستان باتجربه جرادو تاتا مارتینو، سرمربی این تیم است. شاید این مربی ۵۹ ساله در اروپا به خاطر دوران کوتاهش در بارسلونا به یاد آورده شود، اما شجره بین‌المللی او شامل رسیدن به فینال کوپا آمریکا با آرژانتین و قهرمانی در جام طلایی با مکزیک است. تاتا مارتینو در دوران بازی خود در نیولز اولد بویز در زادگاهش آرژانتین به مقام اسطوره‌ای دست یافت و با این باشگاه سه عنوان قهرمانی را به دست آورد و با ۵۰۵ بازی رکورددار حضور در تمام دوران آنها شد. دوران مربیگری او در سال ۱۹۹۸ آغاز شد و لیبرتاد را به سه عنوان قهرمانی در لیگ پاراگوئه و سپورتور را به یک قهرمانی بین سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۶ رساند.

چسلاو میخنیویچ (لهستان)

لهستان با کادر فنی جدیدی وارد جام جهانی ۲۰۲۲ می‌شود، زیرا چسلاو میخنیویچ کمتر از یک سال است که هدایت لهستانی‌ها را بر عهده دارد. این انتقال پس از آن صورت گرفت که پائولو سوزا با پرداخت بند آزادسازی از این نقش کناره‌گیری کرد و در ژانویه به تیم برزیلی فلومینگو ملحق شد. این مربی ۵۲ ساله، نام خود را اولین بار با رساندن لخ پوزنان به جام حذفی و سوپرکاپ لهستان در اولین فصل خود سر زبان‌ها انداخت. او بعداً زانگی لوبین را به عنوان قهرمانی لهستان هدایت کرد و سپس از طریق باشگاه‌های مختلف در سرزمین مادری به پیشرفت ادامه داد. او بعدها زانگی لوبین را قهرمان لهستان کرد.

دیدیه دشان (فرانسه)

دیدیه دشان سرمربی فرانسه کار سختی در جام جهانی ۲۰۲۲ خواهد داشت زیرا او قصد دارد از تاجی که چهار سال پیش به دست آورده دفاع کند. فرانسه پس از رسیدن به فینال یورو ۲۰۱۶، تنها برای باخت در فینال مقابل پرتغال با تمام قدرت خود را به روسیه رساند و زیر نظر دشان، آنها شایسته قهرمانی در جام جهانی بودند. درست است که تابستان گذشته در یورو ۲۰۲۰ در مرحله یک‌هشتم نهایی در ضربات پنالتی مقابل سوئیس شکست خوردند، اما آبی‌ها قطعاً یکی از شانس‌های قهرمانی در قطر هستند.

کسپر هیولمند (دانمارک)

کسپر هیولمند سرمربی دانمارک در جام جهانی ۲۰۲۲ خواهد بود و وظیفه دارد یک نمایش قدرتمند دیگر برای این کشور در یک تورنمنت بین‌المللی ارائه دهد. هیولمند مدافع سابق تیم‌های لیگ پایین دانمارک، به دلیل مصدومیت شدید زانو در سن ۲۶ سالگی مجبور به بازنشستگی شد. او مربیگری را خیلی زود با تیم زیر ۱۸ سال نیگیس سوپرلیگا دانمارک آغاز کرد. دانمارک در یورو نمایش خوبی داشت و توانست به نیمه‌نهایی یورو برسد و در وقت اضافه پس از اعلام یک پنالتی چنجالی مغلوب انگلیس شد. کسپر هیولمند از زمانی که سرمربی دانمارک شد، ۳۴ بازی را برعهده داشت که ۲۳ برد و تنها ۹ باخت به دست آورد. دانمارک رقابت جذابی در جام جهانی ۲۰۲۲ با تونس، فرانسه و استرالیا خواهد داشت.

جلال القادری (تونس)

پس از اینکه در اوایل سال جاری هدایت تونس‌ها به القادری رسید، آنها در جام جهانی ۲۰۲۲ این سرمربی را روی نیمکت خود خواهند داشت. او در سال ۲۰۱۳ به عنوان دستیار در تیم ملی مشغول بود و بخشی از تیم مربیگری تونس‌ها بود که در مرحله پائینی به کامرون باختند و نتوانستند به جام جهانی راه پیدا کنند. القادری بعد از آن به فوتبال باشگاهی بازگشت اما در نهایت در ژوئن ۲۰۲۱ به عنوان دستیار روی نیمکت تیم ملی تونس نشست و بلافاصله پس از آن برای اولین بار به طور کامل نقش اصلی نیمکت این تیم را بر عهده گرفت.

گراهام آرنولد (استرالیا)

کانگوروها چندی است که استفاده از مربیان داخلی را به نام‌های بزرگ روی نیمکت خود ترجیح داده‌اند. در راستای این سیاست هیچ کس شایسته‌تر از گراهام آرنولد برای نشستن روی نیمکت سرمربیگری استرالیا نبوده. مربی که دوران چندین پربرابری در بازیگری ندارد اما سابقان طولانی در مربیگری روی نیمکت استرالیا حضور داشته و کاملاً آشناسفر این تیم را می‌شناسد. آرنولد در چندین مقطع به عنوان دستیار و کمک مربی در کادر فنی تیم ملی استرالیا حضور داشته و تیم‌های پایه استرالیا را نیز هدایت کرده و تجربه کافی دارد. برای تیمی که تقریباً همه بازیکنانش لژیونر هستند، یک مربی وطنی که به آنها نزدیک‌تر باشد، می‌تواند شانس موفقیت کانگوروها را گارانتی کند؛ حتی در یک گروه دشوار.